

FEATURED / GUEST EDITORS

«ΔΩΡΙΖΕΤΑΙ» στους δρόμους της Αθήνας

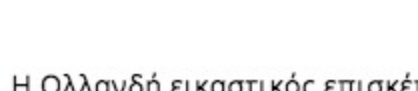
Η Maaïke Stutterheim δωρίζει την Ελλάδα στους ίδιους της τους πολίτες.

1 Σκόλιο

Το «ΔΩΡΙΖΕΤΑΙ» είναι ένα project σε εξέλιξη. Έβλεπα παντού κολλημένα ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ και ΠΩΛΕΙΤΑΙ σε όλους αυτούς τους άδειους χώρους εδώ στην Αθήνα και σε αντιπαράθεση, τόσους πολλούς άστεγους στους δρόμους. Ανθρώπους που ψάχνουν κάπου να μείνουν. Με εξόργισε αυτό κάπως. Ήθελα λοιπόν στην αρχή να κάνω κάτι μέσα σε αυτούς τους άδειους χώρους, αλλά μετά σκέφτηκα ότι δεν πρέπει να κάνω κάτι εγώ, η πολιτεία θα έπρεπε να κάνει. Αυτοί οι χώροι έπρεπε να δοθούν κάπου, να τους μοιράζετε με τους συμπολίτες σας.

26.09.2014

 [192]

Η Ολλανδή εικαστικός επισκέπτεται τη χώρα μας από τότε που ήταν τεσσάρων. Κάπου τότε ήταν που ονειρεύονταν να γίνει ηθοποιός. Τα χρόνια πέρασαν και η υποκριτική δεν την κέρδισε, έτσι μέσα από προσωπικούς πειραματισμούς έγινε εικαστικός. Τα τελευταία της δύο project εξελίσσονται στην Αθήνα και σε άλλα μέρη της Ελλάδας.

Το «Traveling to standstill» είναι ένα ongoing project κατά το οποίο η Maaïke «εισβάλλει» στα δωμάτια εγκαταλελειμμένων ξενοδοχείων, στήνει εκεί το installation της κι έπειτα το αφήνει, χωρίς να ξέρει ποιος θα το βρει, αν θα το περάσει ή θα το αφήσει όπως είναι, αν θα του κάνει κάποια εντύπωση ή τάζει μέσα στο χάος ενός ερειπωμένου χώρου. Η ενδιαφέρουσα αυτή δουλειά ξεκίνησε πριν χρόνια με αφιερηρία ένα ξενοδοχείο στο Αντίρριο. Από τότε η εικαστικός εξακολουθεί να αναζητά παρόμοιους χώρους ανά την Ελλάδα, αλλά και σε άλλες χώρες.

Η τελευταία της δουλειά είναι το «ΔΩΡΙΖΕΤΑΙ». Ένα έξυπνο project που έχει σκοπό να αφυπνίσει τους Αθηναίους και μια υπέροχη έκθεση στο Βοσσε, όπου παρουσίασε τη δουλειά της μαζί με την Αλεξάνδρα Στεργίου και το project της, «Athens, I Love You».

Η Maaïke μιλά εξαιρετικά Ελληνικά. Με χαίρησε λέγοντας μου «Γεια» με μεγάλη φυσικότητα, εμφανιζόντάς με. «Όταν μιλάω σοβάρω, εννοώ όταν ο λόγος μου πρέπει να έχει συνάφεια και συνεχή ροή, προτιμώ να μιλάω στα Αγγλικά», μου είπε. Έτσι κάναμε μια συνέντευξη κατά την οποία της ξέφυγαν πολλά «ναι», πίνοντας φθηνές μύρες κάπου στην Πλάκα.

«Έρχομαι στην Ελλάδα από τεσσάρων χρονών, κάθε καλοκαίρι. Εργάζαστε με τη μητέρα μου για διακοπές και όταν ήμουν 15 πήγαμε για πρώτη φορά στη Λέρο. Υποθέτω πως, επειδή ήμουν στην εφηβεία μου, άρχισα να κάνω φίλους και να κοινωνικοποιούμαι περισσότερο και από τότε πηγαίναυ σχεδόν κάθε καλοκαίρι στη Λέρο. Όταν έρχομαι στην Ελλάδα μένω και λίγο στην Αθήνα φυσικά, μου αρέσει πολύ. Μια φορά κάναμε house exchanging με μια φίλη και έμεινα στην Αθήνα για τρεις μήνες το χειμώνα και πάντα περνάω σχεδόν ένα μήνα εδώ τα καλοκαίρια όπως σου είπα.

Στα 18 σπούδασα ηθοποιία. Δούλεψα σαν ηθοποιός για λίγο και στα 20 μου περίπου άρχισα να παίζω μουσική σαν dj, κάτι που έκανα για αρκετό καιρό. Σιγά - σιγά άρχισα να μη με ενδιαφέρει και τόσο η ηθοποιία και έτσι ξεκίνησα να «παίζω» με τη φωτογραφία και τις ταινίες μικρού μήκους. Κάποια στιγμή σκέφτηκα πως είμαι πολύ μεγάλη για να σπουδάσω ξανά, αλλά μετά αναθεώρησα και τελείωσα δύο χρόνια πριν. Ξεκίνησα όμως τις εκθέσεις πριν από έξι - επτά χρόνια. Ο πρώην μου είχε ένα στούντιο στο Άμστερνταμ, υπήρχε ένας διαθέσιμος χώρος κι έτσι μαζετήκαμε τέσσερα άτομα και δημιουργήσαμε μια γκαλερί, την Artists With Attitude (AWA). Δεν λειτουργούσαμε μόνο σαν curators όμως, αλλά και σαν «μεσολαβητές» ανάμεσα στους καλλιτέχνες και σε αυτούς που αγαπούν την τέχνη. Πριν ένα χρόνο σταματήσαμε καθώς θέλαμε να ασχοληθούμε με τα προσωπικά μας project και γιατί δε θέλαμε να είμαστε στάσιμοι σε ένα χώρο. Ακόμα και στη γκαλερί, τα πράγματα που φιλοξενούσαμε ή κάναμε, είχαν να κάνουν με την κίνηση ακόμα και μέσα στον ίδιο το χώρο. Δε μας άρεσε ποτέ η στασιμότητα. Προσωπικά το βρίσκω πολύ βαρετό το να είσαι συνεχώς στον ίδιο χώρο.

Λείπω από το Άμστερνταμ εδώ και έξι μήνες προς αναζήτηση των εγκαταλελειμμένων ξενοδοχείων για το project μου «Traveling to standstill». Το project αυτό ξεκίνησε κάποια χρόνια πριν, όταν επισκέφτηκα τη φίλη μου την Ελένη στο εσοχικό της στο Αντίρριο. Εκεί υπάρχει ένα υπέροχο εγκαταλελειμμένο ξενοδοχείο, το «Hotel Denia». Νομίζω πως τα ερειπωμένα ξενοδοχεία εντριγκάρουν την φαντασία όλων. Κάποτε υπήρχε τόση κινητικότητα η οποία έχει σταματήσει και είναι λες και ο χώρος περμένει, λες και ο χρόνος πάγωσε. Το βρίσκω πολύ άσχημο αυτό. Είδα ότι κανένας δεν είχε ασχοληθεί με αυτό κι έτσι πήρα την ευκαιρία και ξεκίνησα το «Traveling to standstill». Έχω κάνει οκτώ ξενοδοχεία ως τώρα. Αυτό στο Αντίρριο, ένα στο Σούνιο, ένα στην Εύβοια κι ένα στη Ναύπακτο όσο αναφορά την Ελλάδα και άλλα τέσσερα. Δύο στο Βέλγιο, ένα στα Σκόπια κι ένα στο San Romolo της Ιταλίας.

Αυτό που κάνω είναι να διαλέγω ένα δωμάτιο και αφού έχω συλλέξει αντικείμενα από όλο το ξενοδοχείο τα στήνω κατά αυτό τον τρόπο στο δωμάτιο, έτσι ώστε να λένε μια ιστορία. Είναι σαν σκηνικό από ταινία. Φαντάζομαι μια ιστορία που μπορεί να έχει συμβεί με δεδομένα τα αντικείμενα που βρίσκω. Έχω βρει τα πάντα. Από τον κατάλογο του εστιατορίου του ξενοδοχείου, μέχρι την πόρτα.

Δεν ζητώ άδεια απ' το Δήμο ή κάποιον ιδιώτη. Απλά τρυπώνω σε ξενοδοχεία στα οποία η πρόσβαση είναι εύκολη. Έχει τύχει να πάω σε μέρη όπου να να μπεις δεν είναι τόσο εύκολο, αλλά δε θα ήθελα να κάνω παίρνοντας άδεια από κάποιον γιατί χάνει τον σκοπό του έτσι. Θεωρώ ότι είναι σημαντικό να είναι σε μέρη όπου ο καθένας μπορεί να μπει για να τα εξερευνήσει, καθώς το project μου έχει τρία στάδια. Πρώτον είναι installation. Θέλω να πω θα μείνει εκεί, δε θα έρθει κάποιος να το ξεστήσει μετά, εκτός αν αυτός που θα μπει όπως εγώ στο χώρο έχει διάθεση να το χαλάσει - γεγονός που συνέβη στη Ναύπακτο. Κάποιος μου το διάβασε το δωμάτιο μετά, αλλά αυτό συμβαίνει».

Πολύ θα ήθελα να ήμουν μπροστά και να βλέπω τις αντιδράσεις εκείνων που μπορεί να αντεκρίσουν το installation μου ξαφνικά, αλλά τι να κάνουμε. Αφού έχω στήσει λοιπόν το σκηνικό, τραβάω φωτογραφία το χώρο και μετά παίρνω ένα από τα αντικείμενα μαζί μου. Έτσι, όταν τα εκθέτω έχω τη φωτογραφία και από κάτω το αντικείμενο που χρησιμοποιήσα. Πάνε μαζί αυτά, για να πουν την ιστορία. Θέλω να φτάσω στα δεκαπέντε ξενοδοχεία περίπου έτσι ώστε μετά να μπορέσω να εκδώσω τη δουλειά μου σε βιβλίο. Θα γυρίσω με αυτοκίνητο στο Άμστερνταμ, οπότε θα κάνω πολλές στάσεις στο δρόμο συνεχίζοντας το project. Θα ήθελα πολύ να κάνω το «Ξενία» στην Πάρηθη και κάποιος μου έχει μιλήσει για δύο ξενοδοχεία στα Καμένα Βούρλα που θα ήθελα πολύ να τα κάνω επίσης.

Το ΔΩΡΙΖΕΤΑΙ είναι ένα project σε εξέλιξη. Έβλεπα παντού κολλημένα ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ και ΠΩΛΕΙΤΑΙ σε όλους αυτούς τους άδειους χώρους εδώ στην Αθήνα και σε αντιπαράθεση, τόσους πολλούς άστεγους στους δρόμους. Ανθρώπους που ψάχνουν κάπου να μείνουν. Με εξόργισε αυτό κάπως. Ήθελα λοιπόν στην αρχή να κάνω κάτι μέσα σε αυτούς τους άδειους χώρους, αλλά μετά σκέφτηκα ότι δεν πρέπει να κάνω κάτι εγώ, η πολιτεία θα έπρεπε να κάνει. Αυτοί οι χώροι έπρεπε να δοθούν κάπου, να τους μοιράζετε με τους συμπολίτες σας. Ήθελα να το κάνω αυτό γνωστό στους ανθρώπους. Τύπωσα τα χαρτάκια, κάτι που δεν ήταν τόσο εύκολο όσο νόμιζα, και άρχισα να τα κολλάω απ' την πλατεία Αμερικής μέχρι την Ομόνοια μετρήοντας σχεδόν εκατό άδεια μαγαζιά. Τα κολλούσα τη νύχτα και το πρωί πηγαίνα και τα φωτογράφιζα. Μερικά τα είχαν ξεκολλήσει. Ανθρώπων που με έβλεπαν επίσης έρχονταν και με ρωτούσαν «Τι δωρίζεις».

Μετά ξαφνικά το project εξελίχθηκε σε ένα άλλο επίπεδο. Διαβάζοντας όλα αυτά που συμβαίνουν στη χώρα και βλέποντας ειδήσεις, είδα ότι ουσιαστικά η Ελλάδα η ίδια «πωλείται», οπότε άρχισα να κολλάω το ΔΩΡΙΖΕΤΑΙ σε πιο σημειολογικά σημεία της πόλης, όπως για παράδειγμα στο Σύνταγμα με φόντο τη Βουλή ή στο παλιό αεροδρόμιο του Ελληνικού. Μια φίλη από τη Λέρο μάλιστα βγήκε μια φωτογραφία με ένα ΔΩΡΙΖΕΤΑΙ μέσα στη θάλασσα. Πήγε ένα βήμα παραπέρα. Μάλλον θα έπρεπε να δώσω τα χαρτάκια σε φίλους και να κάνουν spread με όποιο τρόπο που θέλουν.

Είμαι τόσο ενημερωμένη για την πολιτική κατάσταση της χώρας καθώς έρχομαι εδώ από τόσο μικρή και έχω πολλούς φίλους. Αν τους επηρεάζει αυτούς η κατάσταση, με επηρεάζει κι εμένα. Αυτό που θα ήθελα να δω να συμβαίνει στην Ελλάδα θα ήταν να με μοιράζετε περισσότερο. Δε θα ήθελα σε καμία περίπτωση η Ελλάδα να γίνει Ολλανδία. Ο καθένας είναι αυτό που είναι και είναι ξεχωριστός κι αυτό. Οι Έλληνες δε θα έπρεπε να απαλλάξουν την ιδιοσυγκρασία τους. Ξέρω ότι έχετε πολλούς μετανάστες, αλλά ο ρατσισμός και η ομοφοβία που βλέπω εδώ, με στενοχωρεί πολύ. Σίγουρα η ιστορία της χώρας που υποτάχθηκε τόσες πολλές φορές σε ξένες δυνάμεις έχει συμβάλει σε όλο αυτό, αλλά ο τόσος ρατσισμός είναι τρομακτικός.

Όταν ήμουν 19 θυμάμαι, ήταν όταν είχατε μια μεγάλη εισροή Αλβανών, δεν είχατε τόσους μετανάστες όταν την Ασία σε ποίμνη. Σχεδόν καθόλου. Δεν έβλεπες αυτή την πολυπολιτισμικότητα στο δρόμο - κάτι που απολαμβάνω πολύ να βλέπω τώρα στην Αθήνα. Είναι τόσο πολύχρωμη τώρα. - Θυμάμαι λοιπόν πως όποια παρανομία ή έγκλημα γίνονταν τότε, ο υπαίτιος ήταν πάντα Αλβανός.

Αν έχω ερωτεύσει Έλληνα; Πολλές φορές. (γέλια) Δεν έχω να πω κάτι για τον Έλληνα εραστή. Όσο μεγαλώνεις σε ενδιαφέρει να έχεις κοινά με τον άλλο, είτε είναι Ολλανδός, είτε Έλληνας, ή οτιδήποτε άλλο. Οπότε δε μπορώ να πω ότι έχω ερωτεύσει δυνατούτερα κάποιον Έλληνα απ' ότι κάποιον στην πατρίδα μου, επειδή κίνο κάτι καλύτερο. Είναι απλά ο άνθρωπος.

Μου αρέσουν πολλές περιοχές στην Αθήνα. Έχω μείνει στο Μοσχάτο, έχω πολλούς φίλους στη Γλυφάδα και στην Κηφισία και μ' αρέσει πολύ η Κυψέλη, όπου έκανα ένα residency σε ένα art space πρόσφατα.

Πρώτα θα ήθελα να εκδώσω το βιβλίο μου και μετά να εκθέσω όλα μαζί τα αντικείμενα και τις φωτογραφίες από το «Traveling to standstill». Δεν ξέρω πόσο εύκολο θα είναι όμως να γίνει αυτό γιατί πλέον δεν υπάρχουν χρήματα για να εκδώσεις.

Δεν έχω σκεφτεί ακόμα το επόμενο βήμα. Μόλις γυρίσω απ' τη Λέρο και προσπαθώ να προσαρμοστώ στην πραγματικότητα. Σίγουρα κάποια έμπνευση θα προκύψει, θα είμαι στην μερχα το τέλος Σεπτέμβρη».

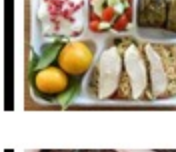
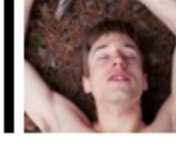

<http://www.maaïkestutterheim.nl>

Κείμενο: Φιλίππα Δημητριάδη
Φωτογραφίες: Αλέξανδρος Ακριβός

 [192]

[πιο δημοφιλή]

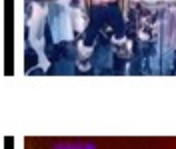
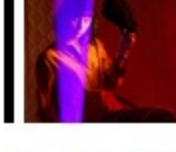
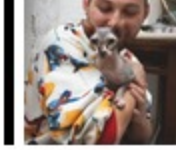
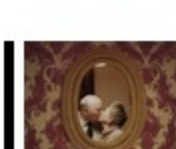
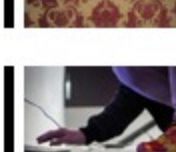
- Κοινωνικοί δεσμοί
21.02.2015
- Το πιο φτηνό κινέζικο φαγητό...
24.02.2015
- Σχολικά γεύματα παντού στον...
21.02.2015
- Γυμνό και ψυχρό
22.02.2015
- Ioannis Roumeliotis
20.02.2015

[featured]

Pet city #11 Ο Μήτσος και ο Bambi με υφή ροδάκνιο.

[προσφατά]

- Ο Babyman διασκευάζει Black Sabbath
25.02.2015
- Η Stella ετοιμάζει μια συνεργασία κρυφά
25.02.2015
- Pet city #11 Ο Μήτσος και ο Bambi με υφή ροδάκνιο.
25.02.2015
- Θα μας χωρίσει μόνο ο θάνατος
25.02.2015
- Σε μια μηχανή ονείρου
25.02.2015

[grika on facebook]

 Γκρέκα You like this.

You and 47,130 others like Γκρέκα.

Λάκης
27.09.2014 @ 10:27

Απάντηση

Α μάλιστα, και έχει δωρίσει πολλά η κοιλότητές. Τα λεφτά που έδωσε για το ινσταλέσιον δεν τα έδινε σε κανέναν άστεγο, που τόσο πια τα καλλιστέμνει;

1 ΣΧΟΛΙΟ